

**HOMILIA A LA CELEBRACIÓ D'ENVIAMENT
DELS PROFESSORS DE RELIGIÓ
Catedral de Menorca 22 d'octubre de 2021
Text: Luc 5, 1-11**

“*D'acord amb la teva paraula*”. Per la teva paraula tiraré les xarxes, diu Pere a Jesús. Aquell pescador de Galilea, bregat en anys de dur treball a la mar, ha d'obeir les indicacions del fuster de Natzaret sobre com i on ha de pescar. Pere, a més, acaba de passar tota la nit en blanc, intentant agafar alguna cosa i no ha aconseguit pescar res. Però coneix Jesús, ha experimentat el seu amor i la veritat de la seva paraula i confia en Ell. Per això, Pere acaba obeint el Mestre: “*d'acord amb la teva paraula, calaré les xarxes*”.

Potser també nosaltres sentim desànim després de molta feina, que de vegades sembla infructuosa. Els fruits, de vegades, són difícils de veure. Hem de lluitar contra una cultura de la intranscendència, que ha tornat a molts joves insensibles a la fe; treballem en un ambient educatiu que moltes vegades és hostil a l'assignatura que impartim; hem de seguir la nostra missió quan s'imposen lleis educatives injustes que no respecten el dret que tenen els pares a educar els seus fills. Tot això pot produir entre nosaltres cansament i desil·lusió.

Però, també a nosaltres, com a Pere, Jesús ens demana que tirem de nou les xarxes, que no ens cansem. Es necessari tenir valentia per remar mar endins i endinsar-nos al llac sense por. Remar mar endins per tal d'arribar al fons de cor de la persona humana, on hi ha el desig d'Absolut. Remar mar endins per tal de poder arribar al nucli de la cultura en què vivim i transformar-la amb la llum que brolla de l'Evangeli. És una missió dura, que requereix paciència i constància. A vegades fins i tot haurem de navegar contra corrent. Altres vegades sentirem els vents en contra. Però és llavors quan hem de repetir una i altra vegada: ho farem en el teu nom, “*d'acord amb la teva paraula, calaré les xarxes*”.

El treball d'un professor de religió només s'entén correctament quan és resposta a una vocació. Ensenyar religió no pot ser mai un “*modus vivendi*”; no som funcionaris esperant cobrar un salari. La cosa més gran i important és descobrir que això que feis és resposta a una crida, perquè és Jesús mateix el que vol comptar amb vosaltres per donar a conèixer el seu nom. És ell qui us envia perquè expliqueu la fe de l'Església als fillets i joves de Menorca i perquè els ajudeu a que la seva fe s'integri en la cultura i en la resta de matèries que s'imparteixen a l'aula. Per això, també vosaltres podeu dir: *en el nom de Jesús, el nostre Mestre, tirarem les xarxes*.

Aquesta crida de Jesús queda reafirmada avui, quan sigueu oficialment enviats per l'Església. La “*missió*” o *enviament* no és un acte merament formal i sense transcendència, sinó que és expressió de la consciència que no actuau pel vostre compte, que és Jesús qui a través de la seva Església us ha cridat i us ha encomanat aquesta missió.

Per ser fidel a la crida és molt important que tingueu un cor que escolta la Paraula de Déu, l'acull i deixa que vagi transformant la seva vida. Només així podrem transmetre l'alegria de creure. És també important fer-ho -com diu el lema d'aquesta jornada- "*amb humilitat i misericòrdia*". És significatiu allò que diu la carta de Pere quan demana als cristians que, davant els atacs i ofenses que estan patint, estiguin disposats sempre a fer el bé i a donar raó de la seva esperança. Però -afegeix- feu-ho "*amb delicadesa i respecte*" (1 Pe 3, 16). La manera en què transmetem és tan important com el missatge. L'alegria de la fe només pot comunicar-se amb humilitat i senzillesa, amb respecte a cadascú i amb un cor ple de misericòrdia i compassió.

L'Evangeli refereix que, per a sorpresa de Pere i dels altres pescadors, van recollir molts de peixos. Fins i tot la barca semblava enfonsar-se per el pes. Llavors es van omplir d'estupor, perquè es van veure indignes i van sentir vergonya per haver dubtat, però Jesús els va dir: "*No tingueu por*". També a nosaltres Jesús ens repeteix: *no tinguis por*. Vull que siguis pescador amb mi, que segueixis llançant les xarxes a l'aula perquè a molts arribi la salvació, la llum i la vida que jo port. Tant de bo la nostra resposta sigui decidida i confiada, com la que aquells apòstols que, a l'instant, "*ho deixaren tot i el van seguir*".

HOMILÍA EN LA CELEBRACIÓN DE ENVÍO DE LOS PROFESORES DE RELIGIÓN

Catedral de Menorca, 22 de octubre de 2021

Texto: Luc 5, 1-11

“D’acord amb la teva paraula”. Por tu palabra echaré las redes, dice Pedro a Jesús. Aquel pescador de Galilea, bregado en años de duro trabajo en el mar, tiene que obedecer las indicaciones del carpintero de Nazaret sobre cómo y dónde debe pescar. Pedro, además, acaba de estar toda la noche en vela, intentando coger algo y no ha logrado pescar nada. Pero conoce a Jesús, ha experimentado su amor y la verdad de su palabra y se fía de Él. Por eso, Pedro acaba obedeciendo al Maestro: “d’acord amb la teva paraula, calaré les xarxes”.

Quizás también nosotros sentimos desánimo después de mucho trabajo, que a veces parece infructuoso. Los frutos, a veces, son difíciles de ver. Tenemos que luchar contra una cultura de la intrascendencia, que ha vuelto a muchos jóvenes insensibles a la fe; trabajamos en un ambiente educativo que muchas veces es hostil a la asignatura que impartimos; tenemos que seguir nuestra misión cuando se imponen leyes educativas injustas que no respetan el derecho que tienen los padres a educar a sus hijos. Todo ello puede producir entre nosotros cansancio y desilusión.

Pero, también a nosotros, como a Pedro, Jesús nos pide que echemos de nuevo las redes, que no nos cansemos. Hay que tener valentía para remar mar adentro y entrar en el lago sin temor. Remar mar adentro para llegar al fondo del corazón del ser humano, donde se encuentra el deseo de Absoluto. Remar mar adentro para poder alcanzar el núcleo de la cultura en que vivimos y transformarla con la luz que brota del Evangelio. Es una tarea dura, que requiere paciencia y constancia. A veces incluso tendremos que navegar contracorriente. En ocasiones sentiremos los vientos en contra. Pero es entonces cuando hemos de repetir una y otra vez: lo haremos en tu nombre, “d’acord amb la teva paraula, calaré les xarxes”.

La tarea de ser profesor de religión sólo se entiende correctamente cuando es respuesta a una vocación. Enseñar religión no puede ser un “modus vivendi”; no somos funcionarios esperando cobrar un salario. Lo grande e importante es descubrir que eso que realizáis es respuesta a una llamada, porque es Jesús mismo el que quiere contar con vosotros para dar a conocer su Nombre. Es él quien os envía para que contéis la fe de la Iglesia a los niños y jóvenes de Menorca y para que les ayudéis a que su fe se integre en la cultura y en el resto de saberes que se imparten en el aula. Por eso, también vosotros podéis decir: en el nombre de Jesús, nuestro Maestro, echaremos las redes.

Esta llamada de Jesús queda reafirmada hoy, cuando seáis oficialmente enviados por la Iglesia. La “missió” o envío no es un acto meramente formal y sin trascendencia, sino que es expresión de la conciencia de que no actuáis por nuestra cuenta, de que es Jesús quien a través de su Iglesia os ha llamado y os ha encomendado esta tarea.

Para ser fiel a la llamada es muy importante que tengáis un corazón que escucha la Palabra de Dios, la acoge y deja que vaya transformando su vida. Sólo así podremos

transmitir la alegría de creer. Es también importante hacerlo –como dice el lema de esta jornada- “con humildad y misericordia”. Es significativo lo que dice la carta de Pedro cuando pide a los cristianos que, antes los ataques y afrentas que están padeciendo, están dispuestos siempre a hacer el bien y a dar razón de su esperanza. Pero –añade- hacedlo “con delicadeza y respeto” (1 Pe 3, 16). El modo en que transmitimos es tan importante como el mensaje. La alegría de la fe sólo puede comunicarse con humildad y sencillez, con respeto a cada uno y con un corazón lleno de misericordia y compasión.

Cuenta el Evangelio que, para sorpresa de Pedro y los demás pescadores, recogieron muchos peces. Incluso la barca parecía hundirse por el peso. Entonces se llenaron de estupor, porque se vieron indignos y sintieron vergüenza por haber dudado, pero Jesús les dijo: “No tingueu por”. También a nosotros Jesús nos repite: no tengas miedo. Quiero que seas pescador conmigo, que sigas lanzando las redes en el aula para que a muchos llegue la salvación, la luz y la vida que yo traigo. Ojalá nuestra respuesta sea decidida y confiada, como la que aquellos apóstoles que, al instante, “ho deixaren tot i el van seguir”.